

Kayıp Ülke

– Şükran Aydoğan · 06 Nisan 2013

Kayıp bir ülkenin
Kaybolmuş gezginiydi
Işığın etrafında döner
Bir pervane misali
Kayıp ülkenin yitirilmiş güzelliklerini arardı
Ne yolu vardı gidilecek
Ne dağ aşılacak
Bir tek kalbe razıydı
Sevgiyle ısıtacak
Açlık susuzluk bilmez
Yemez içmez uyumaz
Kendi kalabalığında yalnız
Kayıplara ağlardı
Bir gün öyle çok ađladı ki
Gözyaşları
Kayıp ülkenin gizli topraklarını ıslattı

Aniden yeşil, yemyeşil oldu vadiler
Bir zeytin dalı tomurcuklandı
Dađları yerle bir eden tüm günahlar
Gezginin gözyaşları ile arındı
Şaşkınlıkla bakıyordu etrafına
Kayıp ülke dirilmiş canlanmış
Ölü duygular hayata dönmüştü
Yüređi sevinçle çarptı
Yenilenmiş tazelenmiş
Tüm korkulardan
Ama en çokta yalnızlıktan kurtulmuştu

Birden acıktı susadı
İşte o zaman anladı ki
Kaybolan ülkesi deđil
İnsana dair duygulardı
Aşk sevgi şefkat merhamet hoşgörü
Hepsi bir kiraz ağacının dallarında

Yeniden meyve vermiş
İnsanlık aslına, sevgiyle rücu etmişti
Gözyaşı bereketinde nedamet
Rabbine af diye yalvarmış
Tövbe kapılarında melekler
Bir selli yağmurla
Kayıp ülkeyi aklamıştı...

Ş.AYDOĞAN / GÜLCENAZ